

Sygnatura akt II Ca 786/12

Jelenia Góra, dnia 22 stycznia 2013 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

PrzewodniczącySSO Wojciech Damaszkowski/spr/

SędziowieSSO Alicja Izydorczyk, SSO Beata Kostaś

ProtokolantAgnieszka Lesicka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z wniosku I. K. (1)

z udziałem (...) S.A. w K. Oddział w J.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt I Ns 102/11

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

1. wniosek oddalić,

2. zasądzić od I. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 3.309,81 zł tytułem brakującej zaliczki na biegłego,

3. zasądzić od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwotę 257 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania;

II. zasądzić od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kwotę 160 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 786/12

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu po rozpoznaniu sprawy z wniosku I. K. (1) z udziałem (...) S.A. w K. Oddział w J. zaskarżonym postanowieniem ustanowił służebność przesyłu obciążającą nieruchomości stanowiącą działki ewidencyjne o numerach (...), dla których Sąd Rejonowy w Bolesławcu V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą (...) na rzecz (...) S.A. w K. Oddział w J., której treścią jest znoszenie istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad tą nieruchomością urządzeń przesyłowych, tj. słupów oraz linii elektroenergetycznych oraz prawa do korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych lub ich instalacji wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim

sprzętem i zasądził od (...) S.A. w K. Oddział w J. na rzecz I. K. (1) tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności kwotę 11.420 złotych. W dalszej części orzeczenia sąd ten zasądził od I. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bolesławcu kwotę 1.253,91 złotych tytułem brakującej zaliczki na bieglego, a od (...) S.A. w K. Oddział w J. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Bolesławcu zasądził kwotę 2.055,90 złotych również tytułem brakującej zaliczki na bieglego i ustalił, że w pozostałym zakresie koszty postępowania uczestnicy ponoszą stosownie do udziału w sprawie.

Rozstrzygnięcie powyższe poprzedziło ustalenie, że I. K. (2) od 2006 r. jest właścicielką działek gruntu nr (...) położonych w K., dla których Sąd Rejonowy w Bolesławcu prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...). Działka numer (...) o powierzchni 1000 m² w ewidencji ujawniona, jako grunty rolne, jest niezabudowana i wykorzystywana jako ogród warzywny z drzewami i krzewami owocowymi, a częściowo jako łąka. Przez część działki przebiega kanalizacja deszczowa, a przez narożnik napowietrzna linia elektroenergetyczna niskiego napięcia. Natomiast działka o numerze (...) ma powierzchnię 1,13 ha, jest zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinny i budynkiem gospodarczo - garażowym. W pozostałej jej części urządzono ogród warzywny oraz łąkę, a na części usytuowane są ogrodnicze namioty. W ewidencji geodezyjnej działka ta sklasyfikowana jest jako grunty orne (7800 m²), pastwiska trwałe (600 m²) oraz grunty rolne zabudowane (2900 m²). Przez środkową część działki przebiega napowietrzna linia energoelektryczna niskiego napięcia z czterema słupami pojedynczymi a w części północnej przebiega sieć wodociągowa i przyłącza wodociągowe, kanalizacyjne i gazowe. Sieć energetyczna przebiega częściowo w pasie o ograniczonym sposobie użytkowania związanym z przebiegiem sieci wodociągowej. Z kolei działka numer (...) o powierzchni 1,18 ha, jest zabudowana budynkiem trafostacji typu wieżowego o powierzchni zabudowy 6 m². Na działce uprawiane są warzywa, a w ewidencji geodezyjnej działka ta jest oznaczona jako grunty orne. Przez jej środkową część przebiega napowietrzna linia energoelektryczna średniego napięcia nr L-571 oraz znajdują się cztery słupy tej linii. Przez część zachodnią działki przebiega kabel niskiego napięcia, a wzdłuż granicy działki z drogą krajową biegnie sieć wodociągowa. Czwarta z działek o numerze (...) i powierzchni 1,63 ha sklasyfikowana jako grunty orne i pastwiska trwałe, jest niezabudowana i wykorzystywana pod uprawę warzyw. Przez jej środkową część wzdłuż całej działki przebiega napowietrzna linia energoelektryczna średniego napięcia nr L-571 oraz posadowione są cztery słupy tej linii. Wzdłuż granicy działki z drogą krajową przebiega sieć wodociągowa.

W oparciu o zeznania świadka J. H. ustalił sąd, że eksploatacja sieci obejmującej słupy oraz linie polega na cyklicznym - co pięć lat - dokonywaniu oględzin urządzeń nawet bez potrzeby wchodzenia na działkę. Z kolei oględziny stacji transformatorowej wykonywane są raz na trzy lata. Potrzeba wejścia na nieruchomość przez pracowników (...) S.A. aktualizuje się w razie awarii urządzeń wywołanej działaniem sił przyrody. Linia energetyczna i pozostałe urządzenia stanowią obecnie własność przedsiębiorstwa (...) S.A. w K. - następcy prawnego (...) S.A. Natomiast w oparciu o opinię biegłej sądowej M. J. oraz zeznania wnioskodawczyni przyjął Sąd I instancji, że linia energetyczna oraz posadowione słupy i budynek trafostacji częściowo ograniczają wykorzystanie działek dla celów zgodnych z przeznaczeniem w miejscowym planie zagospodarowania. Dla działek (...) powierzchnia o ograniczonym sposobie korzystania wynikająca z usadowienia linii energetycznych i słupów energetycznych wynosi 723,45 m². Dla działek (...) powierzchnia ta wynosi odpowiednio 2152 m². Na działkach o numerach ewidencyjnych (...) zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego wyklucza się zabudowę, w tym zabudowę mieszkaniową i zagrodową związaną z produkcją rolną i inną działalnością gospodarczą. W opinii biegła wyliczyła wartość prawa służebności przesyłu dla działek (...) na kwotę 10.600 złotych, a dla działek (...) na kwotę 820 złotych.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy ocenił wniosek o ustanowienie służebności przesyłu za uzasadniony i znajdujący oparcie w przepisie art. 305² § 2 k.c. zgodnie, z którym jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń, o którym mowa w art. 49 § 1 k.c., właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Wysokość wynagrodzenia za ustanowioną służebność powinna być proporcjonalna do stopnia ingerencji posiadacza w treść cudzego prawa i uwzględniać wartość wykorzystywanej nieruchomości, czasową perspektywę posiadania służebności oraz przeznaczenie społeczno - gospodarcze zarówno nieruchomości obciążanej jak i przeznaczenie

społeczno - gospodarcze samej służebności. Kierując się powyższymi wskazaniem Sąd Rejonowy określając należne wynagrodzenie w całości oparł się na opinii biegłej z zakresu szacowania nieruchomości M. J.. Biegła ta zarówno potwierdziła, że przez działki (...) przebiega napowietrzna linia energetyczna oraz posadowione jest dwanaście betonowych, stalowych, bądź drewnianych słupów energetycznych, a na działce (...) posadowiony jest murowany budynek trafostacji oraz określiła wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na łączną kwotę 11.420 złotych.

Opierając się na treści orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2011 r. wydanego w sprawie sygn. akt III CZP 43/11 Sąd Rejonowy uznał, że odszkodowanie za zmniejszenie wartości działek wobec ich zabudowy jest nienależne skoro wynagrodzenie za ustanowienie służebności równoważy wszelki uszczerbek związany z trwałym obciążeniem nieruchomości.

Nie uznał Sąd Rejonowy składanego przez uczestnika postępowania zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu. Z przedłożonych bowiem dokumentów nie wynikało, że nastąpiło zasiedzenie, bowiem nie upłynęły do tego przewidziane terminy. Z powyższych względów Sąd Rejonowy uwzględnił wniosek o ustanowienie służebności przesyłu i zasądził wynagrodzenie w wysokości 11.420 zł.

Ponieważ Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyłożył zaliczki na rzecz biegłego Sąd ten zasądził od I. K. (2) kwotę 1.253,91 złotych, a od (...) S.A. kwotę 2.055,90 złotych tytułem brakujących zaliczek. Pozostałe rozstrzygnięcie o kosztach oparte zostało na treści art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którym uczestnicy postępowania ponoszą koszty związane z udziałem w sprawie stosownie do swojego udziału.

W apelacji uczestnik postępowania zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego w całości zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść postanowienia, a mianowicie art. 233 i 328 § 2 kpc przez:

- dokonanie dowolnej oceny całości materiału dowodowego, bez jego wszechstronnego rozważenia przez błędne przyjęcie, iż w rozpatrywanej sprawie nie nastąpiło nabycie prawa służebności przesyłu poprzez zasiedzenie, a tym samym nieuwzględnienie podniesionego zarzutu,

- niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez brak wykazania w uzasadnieniu postanowienia przesłanek nieuwzględnienia podniesionego zarzutu zasiedzenia,

- sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że przedłożone do akt sprawy dokumenty stanowiące dowód na okoliczność podniesionego zarzutu zasiedzenia nie pozwalają wnioskować, iż upłynęły ustawowe terminy i doszło do zasiedzenia;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności:

- art. 292 kc w związku z art. 172 kc polegający na nieuwzględnieniu podniesionego zarzutu zasiedzenia pomimo spełnienia przesłanki posiadania i upływu terminu koniecznego do zasiedzenia tego prawa,

- art. 7 kc polegającego na niezastosowaniu tego przepisu w sytuacji braku wykazania przez wnioskodawcę złej wiary po stronie uczestnika.

Na tej podstawie skarżący wnosił o zmianę postanowienia poprzez oddalenie wniosku w całości i obciążenie wnioskodawczyni kosztami postępowania, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu .

W oparciu o przeprowadzony w postępowaniu odwoławczym dowód z akt I C 66/11 Sądu Rejonowego w Bolesławcu, w którym I. K. (1) domaga się od (...) SAw K. wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z stanowiących jej własność działek gruntu (...)a zwłaszcza w oparciu o wyciągi z księgi ewidencyjnej istniejących linii napowietrznych L-571, wieżowej stacji transformatorowej nr (...)oraz zeznań świadków pracowników spółki (...) (k-89-92), Sąd Okręgowy

ustalił, że zarówno stacja transformatorowa jak i linia napowietrzna są ponemieckie wybudowane przed 1945 rokiem i zmodernizowane w latach 60 – tych ubiegłego wieku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zarzuty zawarte w apelacji zasługiwały na uwzględnienie.

Skarżący w apelacji podniósł jeden zasadniczy zarzut dotyczący zasiedzenia służebności przesyłu, nie podważając ustaleń sądu w zakresie technicznego wytyczenia ustanowionej służebności oraz zasądzonej wysokości wynagrodzenia. Zarzut ten w świetle dokonanych ustaleń okazał się uzasadniony. Sąd Rejonowy poświęcając wiele uwagi na ustalenie przebiegu linii napowietrznej i stacji transformatorowej na działce wnioskodawcy oraz wpływających z tego ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości zupełnie pominął w ustaleniach i rozważaniach kwestię możliwości zasiedzenia służebności przesyłu przez zakład energetyczny.

Tymczasem pełnomocnik uczestnika postępowania w piśmie procesowym z dnia 25 czerwca 2012 roku podniósł zarzut zasiedzenia tej służebności wykazując sukcesję prawną (...) SA w K. od poprzednich zakładów energetycznych, w których władaniu pozostawały urządzenia przesyłowe pozostające na nieruchomości I. K. (1).

Zarzut zasiedzenia jest zarzutem materialnoprawnym, który może być podniesiony przez uprawnionego aż do uprawomocnienia się postanowienia. Zarzuty oparte na oświadczeniach woli takie jak zarzut przedawnienia czy zarzut potrącenia nie mogą zostać wykluczone na skutek opóźnienia strony i można jego zachowania określić nadużyciem prawa.

Niewątpliwie linie średniego napięcia stanowią środki trwale przedsiębiorstwa energetycznego, którego następcą prawnym jest uczestnik (...) S.A. w K.. Niezależnie od struktury właścicielskiej i przekształceń własnościowych linie te były wpisane w księgach majątkowych zakładu energetycznego i są opodatkowane podatkiem od nieruchomości, od których spółka uczestnika i jej poprzednicy prawni opłacali podatek od nieruchomości. Stanowią one składniki sieci elektroenergetycznej, a uczestnik i jego poprzednicy prawni od 1945 roku zajmowali się bieżącą eksploatacją, naprawami i konserwacją tych urządzeń.

Jak wynika z przedłożonych przed Sądem I instancji dokumentów w postaci odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego numer (...)zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 roku numer (...)/(...)/89 oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 9 lipca 1993 roku numer (...)/O./93 (k. 227-242) do 1989 r. zakład energetyczny będący poprzednikiem prawnym obecnego uczestnika postępowania wchodził w skład przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...)w P.- Zakład (...). Na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...)w J.wpisane do rejestru przedsiębiorstw państwowych postanowieniem z 6.02.1989 r., sygn. akt Nr Rej. (...)/89, a które w 1993 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. zostało skomercjalizowane i w wyniku tego powstała spółka pod nazwą Zakład (...) Spółka Akcyjna. W 2004 r. przejęła ona majątek spółek energetycznych z L., O., W.i W.i w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh przekształciła się w spółkę wielooddziałową pod nazwą (...) Spółka Akcyjna W., która następnie zmieniła nazwę na (...) Spółka Akcyjna W., a po kolejnym połączeniu spółek od dnia 1 września 2011 r. prowadzi działalność pod nazwą (...) Spółka Akcyjna K.Oddział w J..

Uczestnik w powołanym piśmie złożył również wnioski dowodowe z akt sprawy IC 66/11 prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Bolesławcu oraz z zeznań świadka W. J. na okoliczność daty budowy linii i pozostawania jej w majątku uczestnika. Wnioski te, Sąd Rejonowy zignorował, tymczasem miały one istotne znaczenia dla rozstrzygnięcia o żądaniu wniosku. W pisemnych motywach postanowienia Sąd I instancji nie poświęcił uwagi ustaleniom dotyczącym czasu, od którego (...) SA w K. i jego poprzednicy prawni zarządzali spornymi liniami napowietrznymi oraz stacją transformatorową. W rozważaniach prawnych nie zajęto się również kwestią zasiedzenia służebności wskazując, że nie został wykazany czas posiadania służebności. Sąd Rejonowy wykazał się zatem niekonsekwencją skoro nie rozstrzygnął o zgłoszonych wnioskach dowodowych, a następnie oddalając zarzut wskazał na jego nieudowodnienie.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy dopuścił i przeprowadził dowód z akt IC 66/11 Sądu Rejonowego w Bolesławcu. Wymaga podkreślenia, że jest to sprawa pomiędzy tymi samymi stronami i dotyczy tych samych nieruchomości I. K. (1) i przebiegających przez nie napowietrznych linii energetycznych oraz stacji transformatorowej. Zawarte w tych aktach dokumenty dotyczą zatem identycznych okoliczności faktycznych, które są istotne w niniejszym postępowaniu. Sąd Okręgowy brał również pod uwagę zeznania świadków B. G. i W. J. przesłuchanych w sprawie I C 66/11. Co prawda generalnie uwzględnienie zeznań świadków z innego postępowania narusza zasadę bezpośredniości dowodu, ale wzięto pod uwagę, że jest to żądanie rozpoznawane pomiędzy tymi samymi stronami i dotyczy roszczeń o zbliżonym charakterze. Przesłuchani świadkowie zeznawali na okoliczność identyczną na jaką mieli byli przesłuchani w niniejszym postępowaniu. Z poczynionych ustaleń wynika w sposób generalnie jednoznaczny, że zarówno linia napowietrzna jak i stacja transformatorowa istniały na przedmiotowych nieruchomościach już przed drugą wojną światową a na pewno w 1945 roku. Wynika to nie tylko z zeznań B. G. i W. J., ale również z zeznań świadka J. H. (k-163). Także sama wnioskodawczyni słuchana informacyjnie przyznała, że słupy energetyczne były na tych nieruchomościach od kiedy pamięta (k-44), a transformator jest polski (k-261). Logicznym jest, że skoro istniała stacja transformatorowa to musiała również istnieć do niej linia przesyłowa. Powyższe okoliczności pozwalają zatem na jednoznacznie przyjęcie, że od 1945 roku na nieruchomościach stanowiących obecnie własność wnioskodawczyni istniały elektryczne linie napowietrzne oraz stacja transformatorowa.

Niewątpliwie przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu w kodeksie cywilnym (art. 305¹ – 305⁴) dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa (tak SN w uchwale z 7 października 2008 roku III CZP 89/08). Istota służebności przesyłu sprowadza się do prawa korzystania w oznaczonym zakresie przez przedsiębiorcę będącego właścicielem instalacji przesyłowych, z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń. Stosownie do art. 292 k.c. służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Korzystanie z napowietrznych linii energetycznych oraz stacji transformatorowej jest zatem klasycznym przykładem prowadzącym do zasiedzenia służebności przesyłu. Przy ocenie posiadania prowadzącego do zasiedzenia służebności gruntowej chodzi o faktyczne korzystanie z gruntu w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. Władanie w zakresie służebności gruntowej kwalifikuje się, zgodnie z art. 336 k.c., jako posiadanie zależne i jest ono wystarczające do nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie (tak SN w postanowieniach z dnia 11.02.2010 roku I CSK 181/09 oraz z dnia 5.06.2009 roku I CSK 392/08). Należy przy tym podzielić stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 12 stycznia 2012 roku (IV CSK 183/11), że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwo państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989 roku było posiadaniem w rozumieniu art. 352 § 1 kc prowadzącym do zasiedzenia. Należy również zwrócić uwagę, że w odniesieniu do służebności przesyłu, wykładnia przepisu art. 285 § 2 k.c. musi uwzględniać charakter tej służebności i jej przeznaczenie społeczno - gospodarcze oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie nieruchomości wchodzącej w skład przedsiębiorstwa energetycznego, któremu służebność ta ma służyć. Przesłanka art. 285 § 2 k.c. jest spełniona gdy służebność przesyłu ułatwia funkcjonowanie przedsiębiorstwa przesyłowego, zwiększając jednocześnie użyteczność należącej do niego nieruchomości, a same urządzenia nie muszą się znajdować na nieruchomości, która ma być zostać obciążona.

Trudno również przyjąć aby objęcie w posiadanie przez przedsiębiorstwa energetyczne linii przesyłowych i stacji transformatorowych w 1945 roku nastąpiło w złej wierze skoro miało to miejsce na ziemiach odzyskanych, na których stosunki własnościowe były kształtowane dopiero w późniejszym okresie. Istnienie i funkcjonowanie trwałego i widocznego urządzenia, a takim niewątpliwie są napowietrzne linie elektroenergetyczne i słupy transformatorowe, jak podkreśla się w orzecznictwie, ma stanowić ostrzeżenie dla właściciela nieruchomości, iż jeżeli będzie dalej tolerował taki sposób korzystania z jego nieruchomości, to może dojść do obciążenia nieruchomości służebnością. Fakt, że właściciel nie korzysta z przysługującej mu ochrony negatywnej pozwala przyjąć, że aprobuje istniejący stan rzeczy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że art. 340 k.c. wprowadza domniemanie ciągłości posiadania i stanowi, że niemożność posiadania wywołana przez przeszkodę przemijającą nie przerywa go, zaś przepis art. 7 k.c. statuuje domniemanie dobrej wiary. Nie sposób również uznać, że korzystanie przez uczestnika z zarzutu zasiedzenia stanowi nadużycie prawa podmiotowego i narusza zasady współżycia społecznego, tj. art.5 k.c. Służebność przesyłu została

wprowadzona po to, aby zagwarantować właścicielowi urządzeń przesyłowych możliwość realizowania jego zadań statutowych, nie zaś w celu ochrony interesów właściciela nieruchomości, którego prawo w szczególnie uzasadnionych wypadkach może doznawać pewnych uzasadnionych ograniczeń w korzystaniu z własności. Należy pamiętać, że zasiedzenie jest instytucją, której funkcja polega przede wszystkim na uporządkowaniu sytuacji prawnej przez usunięcie długotrwałej wynikającej z niedochodzenia swoich praw przez właściciela niezgodności pomiędzy stanem posiadania a stanem prawnym, wobec tego w razie ziszczenia się, jak w niniejszym wypadku, przesłanek zasiedzenia nabycie w ten sposób prawa usprawiedliwione jest ochroną porządku publicznego i służy uregulowaniu sposobu korzystania z własności zgodnie z interesem powszechnym, wobec czego nie narusza ani normy art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, ani przepisu art. 5 k.c.

Z powyższych względów przyjmując, że skoro uczestnik postępowania nabył przez zasiedzenie, przed złożeniem rozpoznawanego wniosku, służebność przesyłu to na podstawie art. 386 § 1 kpc zmieniono zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o ustanowienie służebności przesyłu oddalono.

Ponieważ interesy uczestników postępowania były sprzeczne, a wnioskodawczyni była informowana przez (...) SA w K. w pismach poprzedzających złożenie jej wniosku, że nastąpiło zasiedzenie służebności przesyłu (pismo z 5 stycznia 2011 roku k- 18), na podstawie art. 520 § 3 kpc zasądzone od wnioskodawczyni na rzecz Skarbu Państwa koszty niepłaconej zaliczki na biegłych, zaś na rzecz uczestnika postępowania koszty za obie instancje.